

۱۳۷۷.۰۷

آرژانتین

Argentina

تالیف :

احمد علامه فلسفی

By : Ahmad Allameh Falsafi

سرشناسه:	علامه فلسفی، احمد،
عنوان و نام پدیدآورنده	ا/احمد علامه فلسفی.
مشخصات نشر:	تهران، فراروان شناسی ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری:	۱۶۶ ص. : مصور
شابک:	ISBN: 978-600-6170-41-1
وضعیت فهرست نویسی:	فیا
موضوع:	آرژانتین
رده بندی کنگره:	۱۳۹۴ ع ۸۲۴ / F۲۸۰۸
رده بندی دیویی:	۹۸۲
شماره کتابشناسی ملی:	۴۰۶۹۶۲۱

شناسنامه کتاب

نام کتاب:	آرژانتین
مؤلف:	احمد علامه فلسفی
ناشر:	فراروان شناسی
تأیید:	صدیقه حیدری
قطع:	رقعی
شمارگان:	۱۰۰۰ جلد
چاپ و صحافی:	پیشگام
نوبت چاپ اول:	۱۳۹۴
شابک:	ISBN: 978-600-6170-41-1
قیمت:	۱۰۰۰۰ تومان
«حق چاپ محفوظ»	

فهرست عناوین کتاب :

فهرست

۹	مقدمه :
۱۳	آرژانتین در یک نگاه :
۱۵	رابطه ایران و آرژانتین :
۱۹	جغرافیای آرژانتین :
۱۹	مرزهای آرژانتین :
۲۰	رودخانه‌ها :
۲۰	دریاچه‌ها :
۲۱	نواحی ساحلی و دریاها :
۲۱	اقلیم دره‌های کالچاکوی در استان سانتا ف :
۲۲	نقاط حدود (مرزها) :
۲۲	نواحی محصور جغرافیایی کشور :
۲۳	آب و هوا :
۲۵	فرهنگ آرژانتین :
۲۵	ادبیات :
۲۷	فیلم و تئاتر :
۲۸	موسیقی آرژانتین :
۲۹	راک :
۲۹	موسیقی حاره :
۳۰	الکترونیکا :
۳۰	موسیقی کلاسیک :

۳۱	 موسیقی عامه
۳۱	 نقاشی و مجسمه سازی
۳۲	 غذا و نوشیدنی
۳۳	 مذهب
۳۴	 نگرشی بر دین و مذهب در آرژانتین
۳۵	 مذهب رسمی و سایر ادیان و مذاهب:
۳۷	 مرکز جمعیتی بیروان ادیان و مذاهب:
۳۸	 اسلام در آرژانتین
۳۸	 موقعیت اسلام و مسلمانان در جامعه آرژانتین:
۴۰	 نهادها و مراکز دینی مسلمانان
۴۱	 مسجد التوحید
۴۲	 مرکز اسلامی کانپولاس:
۴۲	 مرکز اسلامی توکومان - خوخوی و سالار: در حال آرژانتین
۴۳	 مرکز اسلامی جمهوری آرژانتین (اهل سنت):
۴۳	 مرکز اسلامی ملک فهد:
۴۴	 نهادها و مراکز دینی غیرمسلمانان
۴۴	 مراکز وابسته به یهودیان:
۴۵	 سازمانهای و نهادهای یهودی برای نفوذ در آرژانتین:
۴۶	 بنگاه های مطبوعاتی و رسانه ای:
۴۸	 سازمان سیاسی یهودیان:
۴۹	 وضعیت و ساختار آموزش مذهبی در جامعه:
۴۹	 زبان و خط
	 آموزش
۵۲	 تعطیلات

Error! Bookmark not defined.

- ۵۳ دانش و فناوری در آرژانتین
- ۵۶ تقسیمات کشوری
- ۵۸ جمعیت آرژانتین
- ۵۸ جمعیت‌شناسی
- ۵۹ اقلیت‌ها
- ۶۰ مهاجران غیرقانونی
- ۶۱ شهرنشینی
- ۶۲ سیاست در آرژانتین
- ۶۳ قوای سیاسی نظام
- ۶۳ مجلس نمایندگان آرژانتین
- ۶۴ قوه اجرایی
- ۶۴ قوه قانونگذاری
- ۶۴ قوه قضایی
- ۶۵ روابط خارجه
- ۶۶ ارتش آرژانتین
- ۶۷ ارتش ملی آرژانتین
- ۶۷ نگرشی بر فرهنگ آرژانتین
- ۷۱ وزارت فرهنگ متولی امور فرهنگی کشور
- ۷۲ سمبل‌های فرهنگی
- ۷۳ فوتبال:
- ۷۴ ورزش پاتو:
- ۷۵ جای ماته
- ۷۶ قهرمانان ملی

- ۷۷ خوشه سان مارتین
- ۷۹ ورزش در آرژانتین
- ۸۱ دیه گو آرماندو مارادونا:
- ۸۳ برندگان جایزه نوبل:
- ۸۶ جایگاه و نقش رسانه ها:
- ۸۷ رسانه های ارتباط جمعی
- ۸۷ رادیو:
- ۸۹ تلویزیون:
- ۹۰ رسانه های چاپی
- ۹۲ خبرگزاریها:
- ۹۳ کتاب:
- ۹۴ ارتباطات در آرژانتین
- ۹۵ رادیو و تلویزیون
- ۹۶ اینترنت
- ۹۶ اقتصاد آرژانتین
- ۹۷ مقابله با مشکلات
- ۹۹ بخش ها
- ۱۰۱ حمل و نقل
- ۱۰۲ تاریخ آرژانتین
- ۱۰۳ بونوس آیرس، سال ۱۵۳۶
- ۱۰۴ دوران صنعتی
- ۱۰۴ آرژانتین از استقلال تا امروز (۱۱۰-۱۸۲۰)
- ۱۰۵ آرژانتین از استقلال تا به امروز (۱۸۲۰ الی ۱۸۵۲):
- ۱۰۹ ۱۸۳۷ میلادی، جنگ آرژانتین با فرانسه:

- ۱۸۴۷ میلادی، بروز اختلافات میان آرژانتین و شیلی: ۱۱۰
- جنگ آرژانتین با اروگوئه: ۱۱۰
- آرژانتین از استقلال تا به امروز: ۱۱۱
- آرژانتین از استقلال تا به امروز دوره چهارم (۱۸۸۰ الی ۱۹۴۳ میلادی): ۱۱۵
- آرژانتین از استقلال تا به امروز - دوره پنجم (۱۹۴۳ الی ۱۹۸۳): ۱۱۹
- بازگشت دموکراسی و برگزاری انتخابات آزاد: ۱۴۸
- کابینس منم در انتخابات جموری ۱۴ می ۱۹۸۹ پیروز شد: ۱۴۸
- بروز بی ثباتی سیاسی و مسائل متاثر از بحران اقتصادی: ۱۵۱
- منابع: ۱۶۶

به نام خدا

مقدمه :

پیش از ورود اروپائیان، آرژانتین جمعیت کم و پراکنده‌ای از سرخ‌پوستان بومی داشت. در سال ۱۵۳۶ هزار سال پیش از میلاد منطقه کنونی آرژانتین با خشکسالی شدیدی روبه‌رو شد که باعث کاهش جمعیت بومی آن گردید و بسیاری از مناطق داخلی و کوهپایه‌ای آن خالی از سکن ماند. کشف و استعمار آرژانتین در اوایل سده شانزدهم از سوی اسپانیایی‌ها آغاز شد. مهم‌ترین کاشان اروپایی آرژانتین عبارت‌اند از : (آمریگو وِسپوچی) ۱۵۰۲م _ (سباستیان دِ بُولی) ۱۵۱۶ فردیناند ماژلان (۱۵۲۰)

آرژانتین «از کلمه لاتین "argentum" به مفهوم (نقره) گرفته شده‌است. زمانی که اولین مهاجران فاتح اسپانیایی رود خانه لایلا را کشف کردند، آن ها نام مصب (سرشاخه) آن را «Mar Dulce» دریای شیرین نامیدند چون در منطقه آب تازه و شیرین دریا قرار داشت

مردم بومی کشورهای آمریکایی هدایایی از نقره به سادات بزرگان از ماموریت کشتی شکسته آنها دادند که هدایت آن ها خوان دیاز دسولباس بود. کشتی پیرا دل پلاتا- سرزمین غنی از نقره- در حدود سال ۱۵۴۲ به اسپانیا رسید و و این نام اولین دربر روی نقشه و نیز که در سال ۱۵۳۶ چاپ شد، مشاهده گردید. معدن نقره در ناحیه ای قرار داشت که شهر بروسه در سال ۱۵۴۶ در آن بنا نهاده شد. در پی یک ماموریت تنها به خاطر یافتن آن، جاده نقره تا رودهای پارانا و بیلکومايو و نهایتاً به معدن رسید که قبلاً سیاحان ادعا نموده بودند که از لیما، مرکز نیابت سلطنت (مستعمره)، به آن رسیده بودند. نام آرژانتین در ابتدا بطور

گسترده در کتاب "تاریخچه کشف، جمعیت، و فتح ریودلاپلاتا" اثر روی دیاز دگوسمیانز استفاده شد و این محدوده را "تیرا آرژانتینا" (سرزمین آرژانتین) نامید.

اروپایی‌ها در سال ۱۵۰۲ به این ناحیه وارد شدند. اسپانیا یک مستعمره دائمی در سال ۱۵۸۰ در منطقه بونیوس آیرس تأسیس کرد؛ و نایب السلطنه ریو دلاپلاتا در سال ۱۷۷۶ ایجاد شد. در سال‌های ۱۸۰۶ و ۱۸۰۷، امپراتوری بریتانیا دو حمله به ریو دلاپلاتا و بونیوس آیرس انجام داد، اما جمعیت کریول (دورگه) هر دو حمله را دفع کردند. در ۲۵ می، ۱۸۱۰ پس از نبرد شایعات راجع به برکناری شاه فردیناند هفتم اسپانیا از سوی ناپلئون، شهروندان بونیوس آیرس در موقع استفاده نمودند و پریمرای جونتای اوین انجمن دولتی خود را (انقلاب می) ایجاد کردند. بطور رسمی، اعلام استقلال آرژانتین از اسپانیا در ۹ ژوئای ۱۸۱۶ در نوکومیان صورت گرفت.

در سال ۱۸۱۷، ژنرال خوزه سن مارتن در حمله به به آندیاها حمله شد، در صدد آزاد سازی شیلی و پرو برآمده، و در نتیجه به آن منطقه تهدید اسپانیایی‌ها را از بین برد. گروه‌های مرکزگرا و فدرالیست تا زمانی که اتحاد ملی محقق شد در حال درگیری بودن و در سال ۱۸۵۳ قانون اساسی وضع گردید.

سرمایه‌گذاری خارجی و مهاجرت از اروپا به پیاده شدن شردهای نوین کشاورزی انجامید. در دهه ۱۸۸۰، "تسخیر بیابان" موجب انقیاد یا از بین بردن قریب ۱۰ میلیون می‌بازمانده در سراسر پامپاس و پاتاگونای جنوبی شد.

در سال ۱۸۵۳ با تصویب قانون اساسی جدید، این کشور موسوم به "جمهور آرژانتین" گردید. از آنجا که استان‌های کشور آرژانتین دارای استقلال عمل فراوان بودند تا سال ۱۸۶۰ دولت مرکزی آن قدرت چندانی نداشت. سرانجام در همان سال (۱۸۶۰) با ایجاد تمرکز قوی و اختیارات استان‌ها محدود شد و از این سال به کشور آرژانتین متحد (Argentine Natino) معروف گردید. در سال ۱۸۷۹ نیز با تصرف سرزمین‌های

جنوبی موسوم به پاتاگونیا (Patagonia)، آرژانتین در حدود فعلی خود قرار گرفت و جمهوری آرژانتین فعلی تکوین یافت.

از سال ۱۸۸۰ تا ۱۹۳۰، آرژانتین در اثر اقتصاد صادرات محور، از رفاه و شهرت فزاینده‌ای برخوردار شد، و جمعیت کشور به ۷ برابر افزایش یافت. نیروهای محافظه کار تا سال ۱۹۱۶، در صحنه سیاست آرژانتین غلبه داشتند، زمانی که رقبای سنتی آنها، رادیکال‌ها، کنترل حکومت را به دست گرفتند.

هزاران هزار مهاجر از کشورهای مختلف در اوایل قرن ۲۰ با کمک دولت به این کشور مهاجرت کردند از جمله از مهاجران ایتالیا، اسپانیا، سوریه و ژاپن.

در سال ۱۹۱۲ رئیس جمهور Sanes Pena Rocker قانون انتخابات برای تمام افراد را وضع کرد. و ۴ سال بعد در اولین رئیس جمهوری بود که کشور توسط رای مردمی انتخاب گردید.

نظامیان ارتش در سال ۱۹۳۰ هیپولیتو یرینگ را از قدرت برکنار نمودند، که این به یک دهه دیگر حکومت محافظه کاران منجر شد. تغییر سیاسی موجب رئیس جمهور شدن خوان پرون در سال ۱۹۴۶ گردید، که می‌کوشید تلفات جنگ را به قدرت برساند و تعداد کارگران اتحادیه را بطور گسترده افزایش داد. انقلاب ابرو تا سال ۱۹۵۵ او را برکنار نمود.

بعد ها این کشور توسط چند حکومت نظامی که بر اثر کودتا سردار آلدو مارا می شده و این حاکمان بیشتر در قرن ۲۰ حکم روایی می کردند. و در همین دوران، سرهنگ Peron که دو بار رئیس جمهور در این کشور بود و یک قهرمان ملی محسوب میشده همراه با همسرش Evita Peron مدت زیادی در این کشور فرمانروایی کردند. و در این زمان آرژانتین در یکی از دوران های خوب اقتصادی خود بوده و در این زمان دولت

مخصوصاً "Evita Peron" از کارگران و مردم فقیر حمایت میکردند. در سال ۱۹۵۶ زنان نیز حق شرکت در انتخابات و حق رای دریافت کردند.

در سال ۱۹۵۹ ارنستو چگوارا (Ernesto Cheguvara) که یک رهبر سوسیالیست و قهرمان ملی بود از آرژانتین به کوبا رفت که شرایط انقلاب را فراهم کند ولی در Bolivia به قتل رسید. و بعد از او چپ گرایان در آرژانتین بسیار قدرتمند بودند و ضد دیکتاتورهای نظامی قیام می کردند، که نتیجه ی آن برگشت Peron از تبعید، و دوباره رئیس جمهور شدن او بود. ولی بعد از مرگ Peron نظامی های دیکتاتور دوباره بر سر کار آمدند و در زمان آخرین دیکتاتور نظامی آزادیخواهان زیادی قتل عام می شدند و در حدود ۳۰۰۰۰ زندگی سراسر ایران زن و مرد ناپدید یا کشته شدند و رفته رفته مادران این افراد هر روز مقابل کاخ ریاست جمهوری تجمع می کردند که بعداً آن ها به مادران پلازا مایو معروف شدند که رفته رفته باعث از بین رفتن حکومت نظامیان گردید.

در سال ۱۹۸۳ رئیس جمهور منتخب مردم به نام راول آلفونسین (Raul Alfonsin) دموکراسی را به این کشور باز گرداند و درخواست معرفی نظامیان قاتل را به دادگاه داد که بسیاری محکوم شدند. بعد از او دوره رئیس جمهوری شارل منم (Carlos Menem) برای دو دوره شکوفا بوده که اقتصاد خوبی برای آرژانتین داشت. و بعد از او دوره Dela Rua بوده که دوران خوبی نبوده و سپس به ترتیب نوبت خانم Christina Lds برای دو دوره شد و هم اکنون «مانوریسو ماکری» کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری آرژانتین از حزب «تغییر می دهیم» با کسب ۵۱.۴ درصد از آرای مردمی در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری این کشور پیروز و موفق به تصدی جایگاه ریاست جمهوری آرژانتین شد.

آرژانتین با مساحت ۲۷۸۰۴۰۰ کیلومتر مربع از نظر وسعت بعد از آمریکا، کانادا و برزیل به عنوان چهارمین کشور قاره آمریکا، و معادل مساحت حدود یک چهارم خاک

اروپا و نیز هشتمین مساحت کشور جهان بشمار می رود. منابع عظیم و بکر قطب جنوب آرژانتین با جمعیتی ۴۲ میلیون نفر در حاشیه اقیانوس اطلس جنوبی سرشار از سنگ آهن، نفت و گاز، طلا و نقره، ذغال سنگ و سایر و سایر مواد معدنی و کانی و نیز همچنین از نظر حساسیت کنترل و نظارت شاهراه های آبی و بخصوص از لحاظ موقعیت استراتژیکی و سوق الجیشی بسیار حائز اهمیت است. لذا به همین علت انگلستان در سال ۱۸۰۲ ریزه ای در این منطقه از کشور آرژانتین را به نام مالدویناس اشغال کرده و سپس به تصرف خود درآورد و قلمروی مستعمرات خود افزوده است و نام آن را به فالکلند تغییر داد. در سال ۱۸۲۲ قوانین نظامی دریایی آرژانتین برای باز پس گیری جزایر Malvinas در جنوب کشور خود حمله کرده و آن را تصرف کردند ولی با واکنش شدید نظامی انگلیس مواجه شدند و بعد از یک جنگ تمام عیار، انگلیس ها آن را مجدداً پس گرفتند. خاطر نشان می شود در قضیه جنگ میاز آرژانتین و انگلستان در سال ۱۹۸۲، جمهوری اسلامی ایران از قطعنامه های مربوطه در سازمان ملل متحد از کشور آرژانتین حمایت و پشتیبانی به عمل آورد.

آرژانتین در یک نگاه :

پایتخت	: بوئنوس آیرس
جمعیت	: ۴۲ میلیون نفر
نوع حکومت	: جمهوری فدرال
نام رئیس جمهور	: «مانوریسو ماکری»
مساحت	: ۲۷۸۰۴۰۰ کیلو متر مربع
واحد پول	: پزو آرژانتین ARS

درصد جمعیت شهری : ۹۲٪ کل جمعیت کشور (آمار ۲۰۰۹)
 نرخ رشد سالانه جمعیت : ۰۵۳/۱٪ پائین ترین نرخ رشد در آمریکای لاتین.

نژاد جمعیت :

۹۷٪ سفید (اغلب اسپانیایی و ایتالیایی) ۳٪ بقیه جمعیت شامل نژاد های دو رنگه نژاد سرخپوستان و غیره هستند.

زبان : اسپانیایی

خط : لاتین / اسپانیایی

مذهب : کاتولیک

امور نظام آموزشی

نرخ باسوادی : ۹۸٪

تحصیل اجباری : بین سنین ۶ الی ۱۴

مدت تحصیل : ۶ سال برای دبستان و ۶ سال دبیرستان.

سیاست خصوصی سازی : دبستان ها ، دبیرستان ها و دانشگاه ها در سال ۱۹۸۹ خصوصی گردید

تعداد دانش آموزان : دانش آموزان و دانشجویان جمعا حدود یازده میلیون نفر.

استقلال : آرژانتین اولین کشور ملی مستقل در نیمکره جنوبی بوده است که در تاریخ ژولای ۱۸۱۶ استقلال خود را از اسپانیا بدست آورد.

دانشگاه : دانشگاه ناسیونال کوردوبا دومین دانشگاه پرسابقه در آمریکای جنوبی است.

جایزه نوبل : پنج نفر آرژانتینی مختلف جایزه نوبل را (در رشته های شیمی، پزشکی و صلح) برده اند.

برق در لاپلاتا : شهر لاپلاتا اولین شهر در آمریکای لاتین صاحب روشنایی های برق در خیابان هاشد.

تراموا : تراموا در این شهر، اولین مترو احداث شده در نیمکره جنوبی بوده است.

فراوردهای گوشتی : آرژانتین بیشترین مصرف گوشت قرمز را در دنیا دارد.
پاپا دوشم : فرانسیس آرژانتینی ، اولین شخص غیر اروپایی است که به عنوان پاپ،
ربر سولیک های جهان انتخاب گردید.

روابط ایران و آرژانتین

براساس آنچه در اسناد روابط دو جانبه ایران و آرژانتین آمده است. روابط دو کشور براساس عهدنامه مودت و تجارت سال ۱۸۵۰ که در تاریخ ۲۷ ژوئیه ۱۹۰۲ بین اسحق خان مخمخ الدوله وزیر مختار و ایلچی مخصوص دولت ایران در آمریکا با دکتر ادوارد وایلد وزیر مختار و ایلچی مخصوص دولت آرژانتین در بکریک و هلند امضاء گردید، برقرار شده است. در مفاد این عهدنامه آمده است که چون دو این ایران و آرژانتین مایل به استقرار روابط مودت و تجارت بین دو کشور می باشند، این عهدنامه صلح و دوستی بین دو کشور به امضا می رسد. عهدنامه مودت دو کشور در عهد مائزیدین شاه در ایران و خولیو روکا در آرژانتین بوده است.

سفارت ایران در بوئنوس آیرس در سال مردادماه ۱۳۱۴ افتتاح گردید. آقای نادر آراسته تا فروردین ماه ۱۳۱۶ به عنوان وزیر مختار در آن سفارت مشغول خدمت بود. در این سال سفارت به دلیل مشکلات بودجه ای تعطیل شد. در مردادماه ۱۳۲۲ بدالله عضدی ، وزیر مختار ایران در برزیل ، به عنوان اکرودیده نزد دولت آرژانتین تعیین گردید. از این زمان تا سال ۱۳۳۴ سفرای ایران در برزیل نزد دولت آرژانتین وزیر مختار اکرودیده بودند.

در اسفندماه ۱۳۳۴ سفارت مجدداً افتتاح گردید. دو سال بعد سفارت ایران به درجه سفارت کبری ارتقاء یافت. ابوالقاسم پوروالی اولین سفیر تام الاختیار ایران در آرژانتین بود که از ۱۹۳۶ تا ۱۹۴۰ در این کشور اقامت داشت. از آن زمان تاکنون سفارت ایران در بوئنوس آیرس به صورت دائمی فعال می باشد. البته این روابط سیاسی فیما بین بعد از انقلاب اسلامی تا به امروز همچنان با فراز و نشیب هایی روبرو بوده است.

مبحث تاریخ روابط فرهنگی ایران و آرژانتین بهیک قرن می رسد. شاید اولین مرادبات دو کشور در بخش فرهنگ بوده است. وجود «میدان آرژانتین» در تهران و میدانی به نام «ایران» در بوئنوس آیرس اولین نماد روابط فرهنگی دو کشور است که همچنان باقی مانده است.

علاوه بر عهدنامه دوستی و تجارت بین دو کشور در ۲۷ ژوئیه سال ۱۹۰۲، اولین سند در روابط فرهنگی بین ایران و آرژانتین به سال ۱۳۴۴ باز می گردد که توافقتنامه ای فرهنگی بین وزرای خارجه دو کشور در بوئنوس آیرس به امضا رسید. این سند سپس در آذرماه و بهمن ماه ۱۳۴۶ در مجلس سنا و مجلس نمایندگان ایران نیز به تصویب رسید و به دلیل اینکه از پیش در قوه مقننه آرژانتین تصویب شده به لازم الاجرا گردید. در این موافقتنامه علاوه بر تأکید بر ارائه تسهیلات دو طرف بر تبادل و توزیع و فروش کتب و نشریات ملی، به برگزاری نمایشگاه های هنری و فیلم های مستند فرهنگی و تربیتی که در تحکیم روابط دوستی دو کشور موثر است نیز اشاره شده است. به سوم از ماده اول این موافقتنامه بر همکاری و مبادلات ورزشی دو کشور تأکید دارد و ماده دوم بر تبادل استاد و دانشجو، در این موافقتنامه همچنین بر لزوم ترجمه آثار فرهیختگان دو کشور به منظور آشنائی دو ملت از فرهنگ طرف دیگر و ترویج گردشگری بین دو کشور تأکید شده است. براساس آن بین سالهای ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۰ چندین گروه از اساتید دانشگاه ها، مورخان و همچنین هنرمندان در بخش های مختلف به منظور معرفی فرهنگ و تمدن ایران به آرژانتین سفر نمودند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، روابط فرهنگی دو کشور ادامه یافت و بین سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۷۰ دهها نمایشگاه فرهنگی و هنری در شهرهای مختلف از جمله بوئنوس آیرس، کوردوبا و ماردل پلاتا برگزار شد. تأسیس نهاد رایزنی فرهنگی ایران جمهوری اسلامی ایران در آرژانتین جزو اولین اقدامات در روابط دو کشور بعد از پیروزی انقلاب اسلامی محسوب می شود.

در جمیع اقدامات سازنده رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در آرژانتین، تأسیس مسجد الرحید بعنوان اولین مرکز شیعیان این کشور و بعد از آن به کمک شیعیان آرژانتینی، تأسیس مدرسه اسلامی، کانالهای رادیویی و تلویزیونی، ترجمه کتابهای فاخر اسلامی به زبان اسپانیولی و ... ده است.

در طول سالهای اخیر، بیلیم های ایرانی در فستیوال های مختلف در آرژانتین حضور یافته و برنده جوایز مختلفی نیز شده اند.

مردم آرژانتین نسبت به فرهنگ و تمدن ایرانی شناخت بسیار خوبی دارند. علیرغم اینکه در ۲۰ سال گذشته به صورت مداوم آذیت ها از شبکه های خبری و رسانه های ارتباط جمعی که وابسته به صهیونیست ها هستند، بیشترین حجم تبلیغات سیاسی روانی را علیه جمهوری اسلامی ایران در این کشور و نیز در آمریکای لاتین بکار گرفته اند اما نام ایران همچنان در بین مردم این کشور بسیار با احترام یاد می شود.

اینک در کتاب حاضر تحت عنوان " آرژانتین "، مولف، نویسنده است با تحقیق و مطالعه مقتضی بر اساس مستندات موجود، آن را به رشته تحریر نویسنده آورده که امید است مورد استفاده پژوهشگران و علاقه مندان قرار گیرد.

با سپاس و احترام

احمد علامه فلسفی